

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Msza św. na zakończenie Roku Pańskiego 2015

Katedra, 31 grudnia 2015 r.

Wyznajemy, że Jezus jest Obliczem Miłosiernego Ojca...

„Wszyscy razem, różnego wieku mężczyźni i kobiety, z całego serca i z weselem ducha modlitwą i pieśnią dziękczynną wielbili Boga, sprawcę wszelkiego dobra” (HK, księga 10). Te słowa Euzebiusza z Cezarei wprowadzają nas w klimat kończącego się 2015 r.

Mija on bezpowrotnie! Jego zakończenie przeżywamy w oktawie Świąt Bożego Narodzenia, a więc w perspektywie tajemnicy Wcielenia, kiedy *Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami*. Dlatego naszą odpowiedzią niech będzie uwielbienie Słowa, które stało się ciałem. Niech trwa w nas troska o pielęgnowanie w sobie łaski wiary i godności osoby ludzkiej, a nade wszystko zaufajmy Bogu, który jest miłością.

W klimacie ekspansji *gender* trzeba nam wiedzieć i pamiętać, że godność człowieka ma podstawę w stworzeniu go na obraz i podobieństwo Boże (Rdz 1,27). Wypełnia się ona natomiast w powołaniu każdej istoty ludzkiej do boskiego szczęścia. Dlatego właściwe jest dla człowieka i jego natury to, że dąży on do szczęścia, a przez swoje czyny dostosowuje się lub nie, do dobra obiecanego przez Boga i potwierdzanego przez własne sumienie. Człowiek kształtuje siebie i wzrasta wewnętrznie, a swoje życie zmysłowe i duchowe czyni przedmiotem wzrostu. Z pomocą łaski wzrasta on w cnocie, unika grzechu, a jeśli go popełnił, jak syn marnotrawny powierza się miłosierdziu Ojca niebieskiego by w ten sposób osiągnąć doskonałość w miłości (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 1700).

Mijający rok 2015 zaprasza nas do refleksji i pytań. Jaki on był? Czy należy już wyłącznie do przeszłości, czy też będzie miał wpływ na naszą przyszłość? Nic więc dziwnego, że te ostatnie godziny starego roku zapraszają nas do zadumy nad sensem mijającego czasu.

Czas jest darem

Każdy rok jest darem czasu. Ten ostatni przeżywaliśmy, jako Rok Życia Konsekwentnego i jednocześnie uroczyste wkroczyliśmy już w Święty Rok Miłosierdzia.

Czym był dla mnie kończący się rok? Czy swoim życiem dodałem światu odrobinę dobrego smaku? Czym był czas, którego Bóg uczynił mnie gospodarzem i jak wykorzystałem ten Boży dar? Ile z danego czasu ofiarowałem Bogu na modlitwę osobistą, na niedzielną i świąteczną Eucharystię, życie sakramentalne, czytanie Pisma Świętego? Ile czasu poświęciłem na troskę o siebie, rodzinę, odpoczynek i sprawy zawodowe?

Mijający czas stawia nam również pytania o zapisaną w nim historię. Który z jej wymiarów jest dla mnie najważniejszy? Ta wielka historia światowa, czy ta dotycząca dziejów naszej Ojczyzny? A może najważniejsza jest ta moja, osobista historia, ponieważ każdy z nas ją tworzy. Nie jesteśmy niewolnikami mroków świata i jego interesów, ale dziećmi Bożymi i synami wolnej Ojczyzny. Od niej oczekujemy sprawiedliwości i pokoju, pracy i bezpieczeństwa, nadziei i szacunku.

Bóg działa w przestrzeni życia

Bazylika katedralna, sanktuarium Matki Bożej Łaskawej, od wieków jest uświęconą przestrzenią działania łaski i spotkania z Bogiem pełnym miłości i miłosierdzia. Miłosierny Jezus czekał w konfesjonale, w osobach spowiedników, przez kilka tysięcy godzin, we wszystkie dni tygodnia. Tysiące sprawowanych Mszy świętych dawało możliwość słuchania Bożego słowa i karmienia się Ciałem Pana Jezusa. Jezus Eucharystyczny sycił głodne serca ochrzczonych, aby nie ustawiali w pielgrzymce wiary Kościoła. W kaplicy Najświętszego Sakramentu, pod czujnym i pełnym miłości spojrzeniem Matki Bożej Łaskawej Kieleckiej, Pan Jezus czekał na rozmowę ze swoim dziećmi. Za te wielkie i niepojęte dary: łaski, nawrócenia i radości dziękujemy Bogu z całego serca.

Każde ludzkie życie to dar Boży, który ma być przyjęty z miłością, bowiem także w dzieciach Bóg przychodzi do nas. Słowa Jezusa: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże” (Mk 10,14) nadal zachowują swoją aktualność. Dziękujemy Bogu za nowo narodzone dzieci w naszej diecezji i za przyjęty przez nie sakrament chrztu świętego. Radosną była droga tysięcy dzieci do I Komunii Świętej wraz z ich rodzicami, rodzeństwem i bliskimi. Młodzież diecezji kieleckiej, na swojej drodze do chrześcijańskiej dojrzałości, przygotowała się do sakramentu bierzmowania, a Duch Święty, dawca wielorakich darów ubogacił jej życie duchowe.

Sakrament małżeństwa, piękny w swojej naturze, którego zasadą jest Boże życzenie, aby to, co On złączył człowiek nie rozdzielał, w kościołach miasta i diecezji przyprowadził przed ołtarz wiele par nowożeńców.

Jesień życia natomiast przyniosła problemy związane ze zdrowiem, samotnością i chorobami, a niejednokrotnie śmierć. Przyjęty dar powołania przez młodzieńców naszej diecezji doprowadził ich do święceń kapłańskich i diakonatu!

Przestrzeń naszych świątyń była miejscem wielu wydarzeń jubileuszy i rocznic, zebranych ofiar na WSD i misje, utrzymanie parafii, na pomoc dla ubogim i potrzebującym. Bezimienne i niezmierzone pozostaje dobro duchowe oraz materialne wielu osób, instytucji prywatnych i samorządowych, które współpracowały z parafiami i diecezjalną Caritas, na rzecz praktykowania dzieł miłosierdzia.

Zadanie na Nowy Rok

Na zakończenie niech będą nam pomocne słowa papieża Franciszka z encykliki „Lumen fidei”, który poucza, że światło wiary uwydatnia bogactwo ludzkich relacji i sprawia, że mogą one trwać, być wiarygodne, ubogacać wspólne życie. Wiara nie oddala od świata i nie odrywa ludzi od konkretnego

zaangażowania. Bez wiary i miłości nie byłoby niczego, co sprawia, że ludzie są zjednoczeni, a obecność drugiego człowieka jest źródłem (por. LF 51).

Niech te słowa prowadzą nas wzajemnie do zgody i pojednania w naszych rodzinach, w przestrzeni życia publicznego i politycznego często naznaczonego niezrozumieniem, a nawet wzajemną nienawiścią! Miłosierdzie Boga jest Jego odpowiedzialnością za nas. On pragnie naszego dobra, ponieważ sam jest miłosierny i wyzwał nas do miłosierdzia, jednych wobec drugich (MV 9).

Niech zatem odnowa życia duchowego, w perspektywie wyzwania: „Nowe życie w Chrystusie”, prowadzi nas wszystkich bezpiecznie drogami Nowego Roku 2016. Niech Miłosierne Oblicze Ojca w Jezusie Chrystusie daje nam nadzieję i radość, które umocnią nas wewnątrz. Niech Jezus Miłosierny, Zbawiciel świata, znajdzie godne miejsce w naszych sercach, niech je napęlni miłością, dobrem i pokojem.

Otoczeni opieką Matki Bożej Łaskawej Kieleckiej spoglądajmy odważnie w miłości i prawdzie na nasze życie i powołanie. Uznając nasze słabości i grzechy śpiewajmy w pokorze suplikacje, ale jednocześnie pełni nadziei, jako dzieci Boże, wyśpiewujmy radosne i pełne chwały *Te Deum laudamus*. AMEN.